

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์โดยใช้รูปแบบการสอน

ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*

DEVELOPMENT OF LEARNING ACTIVITY SETS ON DANCE VOCABULARY USING HARROW'S PRACTICAL SKILLS TEACHING MODEL FOR FIRST-YEAR SECONDARY SCHOOL STUDENTS

กนกกาญจน์ อินยอด*, อริสรา บุญรัตน์, เกตฉวา บุญปราการ

Kanokkan Inyod*, Arisra Boonrat, Kettawa Boonprakarn

สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ สงขลา ประเทศไทย

Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education and Arts, Hat Yai University, Songkhla, Thailand

*Corresponding author E-mail: Kanokkan.iny038@hu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะปฏิบัติทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ระหว่างหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนควนขนุน จำนวน 2 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ 2) แบบประเมินทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์ และ 3) แบบวัดความพึงพอใจ ผลการวิจัย 1) การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพของ กระบวนการเรียนการสอน คะแนนระหว่างเรียน เท่ากับ 81 ประสิทธิภาพของคะแนนหลังเรียน เท่ากับ 82.40 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 81/82.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) พบว่าผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติของผู้เรียน หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) พบว่าความพึงพอใจหลังเรียนของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: นาฏยศัพท์, ทักษะปฏิบัติ, แนวคิดทฤษฎีแฮร์โรว์

Abstract

This research aimed to 1) develop a set of learning activities on dance terminology using Harrow's practical skills teaching model for first-year secondary school students to achieve an effectiveness criterion of 80/80. 2) To compare the practical learning skills of students who learned with a set of learning activities on dance terminology using Harrow's practical skills teaching model, before and after the lesson, compared to a criterion of 80 percent for first-year secondary school students. 3) To study the satisfaction of students learning with a set of learning activities on dance terminology using Harrow's practical skills teaching model. The sample group for this research consisted of 2 classrooms of 7th grade students from Khuan Khanun School. The research instruments used in this study were: 1) a lesson plan using Harrow's practical skills teaching model, 2) a dance terminology practical skills assessment form, and 3) a satisfaction survey. Research Results: 1) The development of a learning activity set on dance terminology using Harrow's practical skills teaching model for first-year secondary school students showed effective teaching and learning processes with a mid-test score of 81, a post-test score of 82.40, and a lesson plan effectiveness of 81/82.40, which exceeded the set criteria 2) The research found that post-test skills improvement among students was a significant result, with an 80 percent increase in average post-test scores at the .05 statistical significance level. 3) The study found that the students' post-test satisfaction with the learning activities on dance terminology using Harrow's practical skills teaching model was at a high level overall.

Keywords: Dance Terminology, Practical Skills, Harrow's Theory

บทนำ

ทุกชาติทุกภาษาต่างมีศิลปวัฒนธรรมที่แสดงออกถึงสัญลักษณ์ประจำชาติของตนเองและเป็นมรดกทางสังคมที่เกิดจากการสร้างสรรค์ และมีการสืบทอดต่อ ๆ กันมา ในบรรดาศิลปะที่แสดงถึงสัญลักษณ์ของชาติไทย “นาฏศิลป์” นับว่าเป็นศิลปะที่มีความเด่นชัดที่สุด นาฏศิลป์หรือศิลปะที่แสดงออกทางลีลาการเคลื่อนไหว ซึ่งเกิดจากการปรุงแต่งกิริยาท่าทางธรรมชาติของมนุษย์ โดยการนำกิริยาท่าทางเหล่านั้นมาดัดแปลงให้อ่อนช้อยสวยงามวิจิตรพิสดารกว่าท่าทางธรรมดา มีความสอดคล้องกันกับเพลง ดนตรีและการขับร้อง มุ่งให้รำได้อย่างงดงาม โดยกระบวนการทำรำจะสื่อความหมายซึ่งเรียกว่า ท่ารำ ผู้ชมได้รับความบันเทิงเพลิดเพลินไปกับลีลาการเคลื่อนไหวที่งดงามและยังถือว่าเป็นภาษาหนึ่งที่จะอธิบายเรื่องราวใด ๆ ได้โดยวิธีการที่นุ่มนวลและแนบเนียน การฝึกนาฏศิลป์นั้นเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาคนทั้งทางด้านร่างกาย คุณค่าทางจิตใจและทัศนคติ ผู้ฝึกนาฏศิลป์ย่อมมีความรู้ทางด้านนาฏศิลป์และการละคร สามารถอธิบายความสำคัญของเนื้อหาให้คนอื่นเข้าใจและเห็นความสำคัญได้ มีความสามารถในการแสดง ทำให้เป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียง มีจิตใจที่รื่นเริงแจ่มใสกล้าแสดงออกในทางที่ดี การฝึกรำเป็นส่วนหนึ่งของการออกกำลังกายไปด้วย ทำให้อารมณ์ดีมีอายุยืน ทรวดทรงสง่างาม

บุคลิกดีสามารถยึดเป็นอาชีพได้ การถ่ายทอดภูมิปัญญาของบรรพบุรุษในอดีต ให้คงมีอยู่สืบไปในอนาคตนาฏศิลป์จัดเป็นสัญลักษณ์ของชาติช่วยถ่ายทอดความเป็นมาของประวัติศาสตร์ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาแสดงออกถึงความเป็นชาติที่มีความเจริญรุ่งเรืองนับตั้งแต่อดีตกาล นาฏศิลป์มีบทบาทในฐานะที่เป็นมรดกทางสังคมอันเกิดจากการสร้างสรรค์ สังคม ซึ่งจำเป็นต้องมีการสืบทอดต่อกันไป (สุนนมาลย์ นิมเนตทิพันธ์, 2560) ผนวกกับอิทธิพลของการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมต่างประเทศกับการดำรงอยู่ของนาฏศิลป์ไทย ซึ่งเป็นการกล่าวถึงอิทธิพลของการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมต่างประเทศที่ส่งผลกับนาฏศิลป์ไทยในรูปแบบการแสดงของนาฏศิลป์ที่เป็นเอกลักษณ์ไทยเนื่องจากนาฏศิลป์ร่วมสมัยค่อนข้างจะได้รับความสนใจจากกลุ่มผู้ชมมากกว่า ขณะเดียวกันนาฏศิลป์ไทยก็ได้รับความนิยมนลดลง (อัมรา บุญประเสริฐ, 2559) มุมมองการดำรงอยู่ของนาฏศิลป์ไทยในศตวรรษที่ 21 ของ แต่ละบุคคลอาจมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับปัจจัยในหลายด้าน เช่น อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ เป็นต้น ทั้งนี้ มุมมองต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับบริบทและคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของการดำรงอยู่ของ นาฏศิลป์ไทยในแต่ละบริบทนั้น ๆ เพื่อให้นาฏศิลป์ไทยดำรงอยู่ได้ทุกยุคสมัยในฐานะศิลปวัฒนธรรมของชาติ (ญาดา จุลเสวก, 2560)

นาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะแห่งการละคร ฟ้อนรำ และดนตรี เป็นศิลปวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่แสดงถึงความ เป็นชาติที่เจริญรุ่งเรืองด้านวัฒนธรรม แสดงถึงลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของความเป็นชาติไทยที่สืบทอดต่อกัน มา ตั้งแต่บรรพบุรุษจนถึงปัจจุบัน จึงนับเป็นมรดกประจำชาติที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้คนในสังคม ทั้งประโยชน์ต่อตนเองและประโยชน์ต่อประเทศชาติช่วยพัฒนาทางด้านร่างกาย สร้างบุคลิกภาพ ทรวดทรงสง่า งาม บุคลิกดีและสามารถยึดเป็นอาชีพได้ ส่วนคุณค่าทางจิตใจและทัศนคติ ช่วยให้มีจิตใจร่าเริง แจ่มใส กล้าแสดงออก มีความจำและปฏิภาณที่ดี ฝึกการเป็นผู้นำผู้ตาม ความพร้อมเพรียง ความสวยงาม ตลอดจนฝึก ความอดทน ความขยันหมั่นเพียร รู้จักถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก จินตนาการ ทำให้เป็นผู้มีสุนทรีย์ ในความ งามช่วยกล่อมเกล่าจิตใจให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข นาฏศิลป์เป็นศิลปะที่เกี่ยวข้องกับภาษา ท่าทาง และดนตรี ทั้งยังรวมศิลปะแขนงอื่น ๆ ไว้ด้วย ไม่ว่าจะเป็นจิตรกรรม ประติมากรรมและนาฏกรรม ฉะนั้นการแสดง นาฏศิลป์ จึงเป็นพฤติกรรมที่หล่อหลอมรวมสิ่งที่ดีงามที่เกี่ยวข้องกับ กาย วาจา ใจ ที่แสดงออกถึงความเป็นมนุษย์ ได้อย่างชัดเจน (วิมลศรี อุปรมัย, 2555)

จากการสังเกตและสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนขาดทักษะการปฏิบัติตามขั้นตอนซึ่งเป็นทักษะขั้นพื้นฐานของการเรียนในรายวิชานาฏศิลป์ ผู้วิจัยเห็นว่าหากนักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ นักเรียนจะสามารถพัฒนาทักษะปฏิบัติตามขั้นตอนเพื่อต่อยอดการเรียนสาขาวิชานาฏศิลป์ในระดับสูงได้ และจาก การศึกษาพบว่าการจัดรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะตามแนวคิดของแอร์โรว์ทำให้นักเรียนมีโอกาสใน การฝึกทักษะปฏิบัติตามมากกว่าการจัดการเรียนการสอนแบบอื่น ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำรำ นาฏศิลป์ได้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแอร์โรว์จะทำให้นักเรียนสามารถฝึกปฏิบัติอย่าง 5 เป็นขั้นตอนได้ โดยการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก หากนักเรียนสามารถฝึก ปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน ได้ นักเรียนจะเกิดการพัฒนาทางด้านทักษะจนสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ รูปแบบนี้มุ่งให้ ผู้เรียนเกิดความสามารถทางด้านทักษะปฏิบัติต่าง ๆ กล่าวคือผู้เรียน สามารถปฏิบัติหรือกระทำ อย่าง ถูกต้องสมบูรณ์และชำนาญ

ผู้วิจัยจึงสนใจออกแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเน้นกระบวนการปฏิบัติตามแนวคิดทฤษฎีของแฮร์โรว์ ซึ่งในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนี้ประกอบด้วย ชุดฝึกทักษะปฏิบัติด้านนาฏยศัพท์ ซึ่งเป็นศัพท์เฉพาะทางนาฏศิลป์ ต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติด้วยวิธีการที่ถูกต้องจากการสังเกต การเลียนแบบ การฝึกปฏิบัติ การฝึกความชำนาญและการนำไปใช้ เช่น ทำตั้งวงบน ทำตั้งวงกลาง ทำตั้งวงล่าง ทำกระดกหลัง ทำประเท้า การจับ การย่ำเท้า เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนได้เรื่องรู้เกี่ยวกับนาฏยศัพท์ซึ่งเป็นการร่ายรำเบื้องต้น มีคุณค่าทางด้านร่างกาย คุณค่าทางด้านสังคม คุณค่าทางด้านวัฒนธรรม คุณค่าทางด้านนันทนาการ และจะทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ รู้จักการวางแผนอย่างเป็นขั้นตอน เกิดการพัฒนา ด้านกระบวนการเรียนการสอน จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงแก้ไขโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ มาเป็นแนวทาง เพื่อเป็นการแก้ปัญหาให้กับครูผู้สอน เป็นสื่อและพัฒนาทักษะพื้นฐาน ของผู้เรียนให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ระหว่างหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนควนขนุน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ทั้งหมดจำนวน 8 ห้อง มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 224 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนควนขนุน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ทั้งหมดจำนวน 2 ห้อง คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/7 มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 67 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจงเนื่องจากเป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยสนใจ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง นาฏยศัพท์ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 แผน 10 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง นาฏยศัพท์เพลงงามแสงเดือน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง นาฏยศัพท์เพลงชาวไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง นาฏยศัพท์เพลงรำมาชิมารำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง นาฏยศัพท์เพลงคืนเดือนหงาย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง นาฏยศัพท์เพลงขวัญใจดอกไม้ของชาติ

2.2 แบบวัดทักษะปฏิบัติทำรำ เรื่อง นาฏยศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสาระนาฏศิลป์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กำหนดเกณฑ์การให้ค่าคะแนนตามความสำคัญของกระบวนการปฏิบัติทักษะนาฏยศัพท์น้ำหนักของระแนงการปฏิบัติเป็น 4 3 2 และ 1 โดยจัดคุณภาพ ดังนี้

ระดับ 4 ดีมาก คะแนน 13 - 16

ระดับ 3 ดี คะแนน 9 - 12

ระดับ 2 พอใช้ คะแนน 5 - 8

ระดับ 1 ปรับปรุง คะแนน 1 - 4

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ เรื่อง นาฏยศัพท์ท่า โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยกำหนดคะแนนความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยกำหนดค่าระดับของข้อคำถามในแบบประเมิน ดังนี้

ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ให้ค่าระดับเท่ากับ 5 คะแนน

ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ให้ค่าระดับเท่ากับ 4 คะแนน

ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ให้ค่าระดับเท่ากับ 3 คะแนน

ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย ให้ค่าระดับเท่ากับ 2 คะแนน

ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้ค่าระดับเท่ากับ 1 คะแนน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สูตรการหาดัชนีประสิทธิภาพ E_1/E_2 นำค่าที่ได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ E_1/E_2 ที่กำหนดไว้คือ 80 / 80

3.2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สูตร E.I. (Effectiveness Index)

3.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง นาฏยศัพท์โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน

3.4 วิเคราะห์หาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง นาฏยศัพท์โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจ และนำค่าเฉลี่ยที่ได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

นักเรียน	ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน (E_1)			ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)		
	\bar{x}	S.D.	E_1	\bar{x}	S.D.	E_2
35	16.20	0.71	81	16.48	1.59	82.40

*ระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพของ กระบวนการเรียนการสอน คะแนนระหว่างเรียน เท่ากับ 81 และประสิทธิภาพของคะแนนหลังเรียน เท่ากับ 82.40 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 81/82.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ระหว่างหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

	คะแนนเต็ม	ร้อยละ 80	ค่าเฉลี่ย	S.D.	T	P
หลังเรียน	20	16	15.37	2.17	-1.71	0.096
	20	16	16.37	1.59	1.38	0.177
	20	16	16.86	1.90	2.67	0.011
	20	16	17.06	1.43	4.36	0.000
	20	16	16.74	1.70	2.58	0.014
	100	80	16.48	1.59	1.78	0.083

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/7 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจหลังเรียนของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/7

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.41	.46	มาก
1.1	นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้นเมื่อเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนของแฮร์โรว์	4.37	.69	มาก
1.2	นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาได้สะดวกและรวดเร็วกว่าการเรียนโดยปกติครูผู้สอนใช้ตำราเพียงอย่างเดียว	4.34	.72	มาก
1.3	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนของแฮร์โรว์ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายและชัดเจนยิ่งขึ้น	4.63	.59	มากที่สุด
1.4	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับหัวข้อที่นักเรียนเรียนรู้	4.20	.79	มาก
1.5	กิจกรรมการเรียนรู้โดยการสอนทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนของแฮร์โรว์ และแบบวัดทักษะด้วยตนเองได้ถูกต้อง	4.17	.74	มาก

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจหลังเรียนของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/7 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
2.	ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้	4.56	.41	มากที่สุด
2.1	นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนของแฮร์โรว์ ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่ได้เรียนมาก	4.37	.73	มาก
2.2	นักเรียนมีความสุขและสนุกสนานเมื่อได้เรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนของแฮร์โรว์	4.29	.78	มาก
2.3	นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อครูได้ใช้แนวคิดการสอนของแฮร์โรว์	4.63	.59	มากที่สุด
2.4	นักเรียนมีความสุขและเข้าใจเนื้อหามากขึ้นเมื่อใช้แนวคิดการสอนของแฮร์โรว์ร่วมกับทักษะปฏิบัติ	4.63	.59	มากที่สุด
2.5	นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน และมีโอกาสปรึกษาซักถามเพื่อนครูผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจ	4.63	.59	มากที่สุด
3	ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้	4.34	.72	มาก
3.1	นักเรียนมีความเข้าใจทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนของแฮร์โรว์	4.37	.73	มาก
3.2	นักเรียนเกิดความเข้าใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ และมีความพึงพอใจต่อวิชาศิลปะ (สาระนาฏศิลป์)	4.29	.78	มาก
3.3	นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนของแฮร์โรว์ไปใช้ในการเรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	4.11	.79	มาก
3.4	นักเรียนมีความพึงพอใจต่อทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนของแฮร์โรว์	4.23	.84	มาก
3.5	นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนของแฮร์โรว์ไปใช้ในโอกาสต่าง ๆ ได้	4.49	.70	มาก
รวม		4.32	.37	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจหลังเรียนของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/7 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.37) เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.41) รองลงมา คือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.46) และด้าน ที่นักเรียนพึงพอใจน้อยยังอยู่ในระดับมาก คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.72)

อภิปรายผล

1. การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน คะแนนระหว่างเรียน เท่ากับ 81 และประสิทธิภาพของคะแนนหลังเรียน เท่ากับ 82.40 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 81/82.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐาน ในการวิจัยข้อที่ 1 ที่กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติของนักเรียน หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/7 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติโดยใช้รูปแบบการของแอร์โรว์ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์ของผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน กล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์ ซึ่งรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติโดยใช้แนวคิดการสอนของแอร์โรว์ เป็นรูปแบบที่เน้นทักษะปฏิบัติเป็นรูปแบบที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติและการแสดงออกต่าง ๆ สามารถจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้ในส่วนของความรู้ทฤษฎีและไปพร้อมกับการพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์ สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนของแอร์โรว์ ทิศนา ขมณี ได้ศึกษาทฤษฎี/หลักการ/แนวคิด ได้จัดลำดับขั้นของการเรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติไว้ 5 ขั้น โดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อน ดังนั้น การกระทำจึงเริ่มจากการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่ไปถึงการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อย่อยลำดับขั้นดังกล่าว ได้แก่ การเลียนแบบ การลงมือกระทำตามคำสั่ง การกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ การแสดงออก และการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติผลที่เกิดจากการทดลอง ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบ เป็นขั้นที่ครูผู้สอนให้ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้เองผู้เรียนย่อมจะรับรู้หรือสังเกตรายละเอียดต่าง ๆ ได้ไม่ครบถ้วนแต่ผู้เรียนสามารถบอกได้ว่าขั้นตอนหลักของการกระทำนั้น ๆ มีอะไรบ้าง ในการปฏิบัตินาฏยศัพท์ ขั้นที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง เมื่อผู้เรียนได้เห็นท่ารำนานาฏยศัพท์ ของเพลงงามแสงเดือน เพลงชาวไทย เพลงรำมาซิมารำ เพลงคืนเดือนหงาย เพลงขวัญใจดอกไม้ของชาติ และสามารถบอกขั้นตอนที่ต้องการเรียนรู้แล้วให้ผู้เรียนลงมือทำโดยไม่มีแบบอย่างให้เห็นผู้เรียนลงมือทำตามคำสั่งของผู้สอนได้การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งนี้แม้ผู้เรียนจะยังไม่สามารถทำได้อย่างสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำและค้นพบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้และการปรับการกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ ขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนจนสามารถทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบอย่างหรือมีคำสั่งทางการกระทำที่ถูกต้องแม่นยำตรงพอดีสมบูรณ์แบบเป็นสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องสามารถทำได้ ในขั้นนี้ ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออกขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนมี โอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้น จนกระทั่งสามารถกระทำสิ่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์แบบอย่างคล่องแคล่วรวดเร็วราบรื่นและด้วยความมั่นใจ ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ อย่างสบายๆ เป็นไปอย่างอัตโนมัติโดยไม่รู้สึกลัว ต้องใช้ความพยายามเป็นพิเศษซึ่งต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อย ๆ ซึ่งผ่านวิธีสร้างอย่างเป็นระบบ มีกิจกรรมเรียนรู้ที่มีขั้นตอนการปฏิบัติ

อย่างชัดเจน เป็นกิจกรรมการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียน คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติทักษะ นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ที่สามารถ อยู่ร่วมกันฝึกฝนร่วมกันได้ (ทิตานา แคมณี, 2566) ผู้วิจัยได้ศึกษาและนำหลักการดำเนินการสร้างแผนการจัดการ เรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนของแอร์โรว์ โดยการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่ม ดำเนินการวิเคราะห์รายวิชาเพื่อกำหนดเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน จำนวนคาบ วิธีวัดผลและประเมินผลและกำหนดการจัดการเรียนการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบของ แอร์โรว์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเนื้อหาความรู้ที่มีความน่าสนใจ มีการเรียง ลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติ โดยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามองค์ประกอบสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการ เรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล เมื่อผู้วิจัยเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ ดำเนินการจัดทำตามองค์ประกอบและแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แล้วนั้น ก็ได้ผ่านการแนะนำจากอาจารย์ ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไข รวมทั้งผ่านการตรวจสอบคุณภาพความ ถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญและผ่านการ (Try out) เพื่อแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องก่อนที่นำไปใช้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัย สุมินตรา อุ๋นเปี้ย และชนบพร วัฒนสุขชัย ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมศิลปะตามแนวคิดของแอร์โรว์ที่มีต่อ ความสามารถในการปั้นของเด็ก อายุ 9 - 11 ปี พบว่า ระดับความสามารถในการปั้นของเด็ก 9 - 11 ปี หลังจาก ทำกิจกรรมศิลปะตามแนวคิด ของแอร์โรว์ สูงกว่าก่อนทำกิจกรรมศิลปะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อทำกิจกรรมศิลปะตาม แนวคิดของแอร์โรว์ พบว่า เด็กมีทักษะสูงสุดในขั้นพื้นฐานการเคลื่อนไหว (สุมินตรา อุ๋นเปี้ย และชนบพร วัฒนสุขชัย, 2557) สอดคล้องกับ ญัฐพัชร์ มหายศนันท์ และปรุฬห์จักร อัครารัตน์สกุล ได้ทำการศึกษา การพัฒนารูปแบบกิจกรรมนาฏศิลป์เพื่อเสริมสร้างทักษะ นาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนซอปิ่นฝ้าย โดย วิธีการสอนแบบทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ พบว่า ผลการเรียนรู้ก่อนและหลังได้เรียนรู้รูปแบบกิจกรรมนาฏศิลป์เพื่อ เสริมสร้างทักษะนาฏศิลป์เรื่องฟ้อนซอปิ่นฝ้ายโดนวิธีการสอน แบบทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (ญัฐพัชร์ มหายศนันท์ และปรุฬห์จักร อัครารัตน์ สกุล, 2563) และสอดคล้องกับ รสสุคนธ์ เพ็ญเนตร ได้ทำการศึกษาพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์และ ภาษาท่า โดยใช้ การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับแนวคิดการสอนปฏิบัติ ของแอร์โรว์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 พบว่า การจัดกิจกรรมมีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 81.81/80.21 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด (80/80) ค่าดัชนีประสิทธิผล การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์และภาษาท่า โดยใช้การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI ร่วมกับแนวคิดการสอนปฏิบัติของแอร์โรว์ มีค่าเท่ากับ 0.5138 หรือคิดเป็นร้อยละ 51.38 นักเรียนที่ เรียน เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่า โดยใช้การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับแนวคิดการสอนปฏิบัติ ของแอร์โรว์ มีผลสัมฤทธิ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจ ต่อ การเรียนรู้ เรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาท่า โดยใช้การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับแนวคิดการสอน ปฏิบัติของแอร์โรว์ โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 1.01) (รสสุคนธ์ เพ็ญเนตร, 2561)

3. ความพึงพอใจหลังเรียนของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์โดยใช้รูปแบบการ สอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/7 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.37) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน

ของแอร์โรว์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในการปฏิบัติทักษะนาฏยศัพท์มีลำดับขั้นตอนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมเป็นไปทำขั้นตอนอย่างมีแบบแผน นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้โดยใช้ความคิดในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีกระบวนการ 5 ขั้นตอน โดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก ดังนั้น การกระทำจึงเริ่มจากการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่ไปถึงการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อย่อยลำดับขั้นดังกล่าว เมื่อพิจารณาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนของแอร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/7 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.37) เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า

ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.41) เนื่องจากครูผู้สอนได้ออกแบบกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนอย่างชัดเจนมีขั้นตอนให้นักเรียนได้ตัดสินใจและลงมือปฏิบัติเอง โดยไม่กดดันนักเรียนมากเกินไป สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ให้นักเรียนเบื่อหน่าย

ด้านที่รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.46) และ

ด้านที่นักเรียนพึงพอใจน้อยยังอยู่ในระดับมาก ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.72) อาจเกิดจากนักเรียนได้รับความรู้พื้นฐานอย่างมีระบบเป็นขั้นตอนสามารถปฏิบัติทักษะนาฏยศัพท์ได้อย่างถูกต้อง สวยงาม มีความชำนาญคล่องแคล่วต่างไปจากเดิมก่อนที่เคยเรียน ดังนั้นความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนของแอร์โรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/7 โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ พุทธิญา อาจหาญ ได้ทำการศึกษา วิจัยเรื่อง การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของแอร์โรว์ เพื่อเสริมทักษะปฏิบัติร่างมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า 1) ประสิทธิภาพของการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ของแอร์โรว์ เพื่อเสริมทักษะปฏิบัติร่างมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.74/87.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนที่เรียนเรื่อง การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ตาม แนวคิดของแอร์โรว์ เพื่อเสริมทักษะปฏิบัติร่างมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ระดับทักษะปฏิบัติและร้อยละของนักเรียนที่มีทักษะปฏิบัติ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของแอร์โรว์ เพื่อเสริมทักษะปฏิบัติร่างมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 80 อยู่ในระดับดี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 70 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรม (พุทธิญา อาจหาญ, 2562) ผลการวิจัยของ กิตติพงษ์ แหน่งสกุล และคณะ ที่พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบชี้แนะร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ ในภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก (กิตติพงษ์ แหน่งสกุล และคณะ, 2556) และผลการวิจัย วราภรณ์ จุลฉืด ที่พบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนของแอร์โรว์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.34) (วราภรณ์ จุลฉืด, 2566)

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของ แอร์โรว์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนของแอร์โรว์ ในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละชั้นสอนตามที่กำหนดไว้ให้ละเอียดครบถ้วน จะทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตาม กระบวนการอย่างราบรื่น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละแผนไม่ควรจำกัดเวลามากเกินไป ควรมีการยืดหยุ่น เพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ การเรียนการสอนนาฏยศัพท์เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนต้องฝึกปฏิบัติจริงครูดอยแนะนำกำกับดูแลเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาการนำกิจกรรม การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดการสอนของแอร์โรว์ไปทดลองจัดการเรียนสอนในวิชาอื่น เพื่อเสริมทักษะ ให้เกิดแก่ผู้เรียนโดยในรายวิชาที่มีการปฏิบัติควรมีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดการสอนของแอร์โรว์ วิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนตามรูปแบบต่าง ๆ เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กิติพงษ์ แหน่งสกุล และคณะ. (2556). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติงาน เรื่อง การใช้ โปรแกรมประมวลผลคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีสอนแบบซีแนะร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์. ใน วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ญาดา จุลเสวก. (2560). การดำรงอยู่ของนาฏศิลป์ไทยในศตวรรษที่ 21. วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ, 21(1), 48-61.
- ณัฐพัชร์ มหายศนันท์ และปรุพท์จักร อัครารัตน์สกุล. (2563). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์เพื่อ เสริมทักษะ เรื่อง ฟ้อนซอปี่นฝ่าย โดยวิธีการสอนทักษะปฏิบัติแอร์โรว์. วารสารวิชาการ คณะมนุษย ศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 7(2), 65-75.
- ทิตนา แคมณี. (2566). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. (พิมพ์ครั้งที่ 10-11). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พุดิญา อางหาญ. (2562). การพัฒนากิจกรรม การเรียนรู้ตามแนวคิดของแอร์โรว์ เพื่อเสริมสร้างทักษะปฏิบัติ ไร่่วมาตรฐาน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วารสารจากการเรียนรู้สมัยใหม่, 5(6), 214-224.
- รสสุคนธ์ เพ็ญเนตร. (2561). การพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์และภาษาท่า โดยใช้การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI ร่วมกับแนวคิดการสอนปฏิบัติของแอร์โรว์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วรารณณ์ จุลฉืด. (2566). การพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนของแอร์ โรว์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ใน สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ การสอน. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

- วิมลศรี อุปรมัย. (2555). นาฏกรรมและการละคร. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนนมาลย์ นิมนต์พันธ์. (2560). ดนตรี - นาฏศิลป์. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- สุมินตรา อุ๋นเปี้ย และชนบพร วัฒนสุขชัย. (2557). ผลการจัดกิจกรรมศิลปะตามแนวคิดของแฮร์โรว์ที่มีต่อความสามารถในการปั้นของเด็กอายุ 9 - 11 ปี. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา, 9(1), 458-472.
- อัมรา บุญประเสริฐ. (2559). อิทธิพลของการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมต่างประเทศกับการดำรงอยู่ของนาฏศิลป์ไทย. วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 20(2), 35-44.